

hold som dem, jeg her har hørt den Ære at fremhæve, ikke tænke paa, at Regjeringen kan have meget fyldestgjørende Grunde for en Udsættelse; og det troer jeg, at den har hørt her. Jeg skal forøvrigt ikke i denne Sal indlade mig paa Gjenstande, som ligge udenfor Kongerigets særlige Anliggender, men da den ærede Rigsdagsmand her i Salen er fremkommen med en, tidligere fra flere Sider udtalt, Anke over Gjennemførelsen af Fællesforsfatningens Forskrifter, saa har jeg troet deri at finde Anledning til at meddele denne factiske Oplysning.

G. Winther: Jeg troer, at det er med Urette, at det flere Gange er blevet fremhævet af den høitærede Indenrigsminister, at denne Bestemmelse om, at Coloniernes indre Anliggender skulle henhøre under Kongeriget Danmarks særlige Anliggender, næsten upaaagtet var kommen ind i den indskrænkede Grundlov. Dette Forhold har netop ikke saa faa Gange været under Omtale, under Grundlovsfagets Behandling heri Thinget; jeg erindrer saaledes tydeligt, at den daværende Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Rosenørn) idetmindste 3 Gange har omtalt denne Sag. Der var ogsaa angaaende dette Punkt stillet Forslag i forskjellige Retninger, saaat det meget hyppigt har været omtalt. Rigsdagsmanden for Veile Amts 3die Valgkreds (Hammerich) bebrejdede den tidligere Regjering, at den i denne Henseende havde vist, at dens Arbejde var et Hastværksarbejde; han har Uret heri, og at han er kommen med denne Bemærkning, hidrører formeentlig derfra, at han ikke nøie har sat sig ind i denne Sag. Den daværende Regjering har netop udtrykkelig paavist, at det, efter dens Mening, næsten var ugjærligt, idetmindste meget vanskeligt, at lægge Coloniernes indre Anliggender ind under Fællesrepræsentationen, og jeg skal i den Henseende tillade mig at henvise til to Steder i Rigsdagsstribenden for 5te Sæssion. Efterat Premierministeren Pag. 2785 har sagt, at det kunde være ønskeligt, at Vestindiens finansielle Anliggender kunde blive en Fællessag, siger han fremdeles: „men derimod kunde det neppe være hensigtsmæssigt, at den hele vestindiske Lovgivning skulde gaae ind under Fælles-

forfatningen; thi Vestindien har i det Væsentlige den danske Lovgivning. Med Hensyn til Justits-Criminal- og Communalvæsenet og Slikt staaer det under den danske Lovgivningsmagt, og det vilde altsaa neppe være raadeligt eller engang vel gjærligt, at det for Fremtiden kom ind under Fællesforsfatningen“. Den daværende Finantsminister har ligeledes udtalt sig om det samme Punkt og sagt, Folkethingstribenden for 5te Sæssion Pag. 14, at, om man endogsaa henlægger den finansielle Deel af Coloniernes Anliggender under Fællesstaten, saa er der dog Intet til Ginder for, „at Coloniernes indre Lovgivnings- og Administrationsanliggender betragtes som et for Kongeriget særgeet Anliggende i Overensstemmelse med det Grundlovsudkast, der har været Rigsdagen forelagt. Det har ogsaa altid været saaledes, at de indre vestindiske Forhold have været betragtede som Kongeriget særligt vedkommende, men det Overflud eller den Underbalance, hvad Udsaldet maatte blive, som viser sig ved Coloniernes samlede Indtægts- og Udgiftsvæsen, er blevet betragtet som Kronen i det Hele vedkommende.“ Naar der ikke fandt nogen Debat Sted ved den 3die Behandling af Grundlovsfagen, dengang da den nugældende Bestemmelse blev sat ind, var det ganske naturligt, fordi den allerede tidligere ved flere Leiligheder havde været omtalt, og fordi den ikke var Andet end en Optagelse af det fra Først af Regjeringen forelagte Forslag. Forsaavidt jeg kan see, er der ikke i det foreliggende Lovudkast anført Noget, som viser, at det er en Nødvendighed, at denne Forandring gjøres, og, naar vi have den tidligere Regjeringens Bidnesbyrd for, at det vilde være meget vanskeligt, ja neppe gjærligt, at lade en slikt Forandring stæe, saa er det en vægtig Grund for os, som ikke kunne være saa nøie inde i disse Forhold, til at betænke os meget, inden vi gaae ind derpaa.

Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) har fremført en Bemærkning, som jeg troer, at man ikke bør lade staae uimodsagt. Det syntes nemlig, som om han vilde nedsette eller gjøre ringe